

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (prvního senátu)

14. prosince 2018*

„Veřejná služba – Úředníci – Reforma služebního řádu – Nařízení (EU, Euratom) č. 1023/2013 – Druhy pracovních míst – Přechodná pravidla týkající se zařazení do jednotlivých druhů pracovních míst – Článek 31 přílohy XIII služebního řádu – Asistenti v přechodném období – Povýšení podle článku 45 služebního řádu, které je povoleno výhradně v rámci služebního postupu, který odpovídá druhu zastávaného pracovního místa – Přístup k pracovnímu místu „hlavní asistent“ (AST 10) výlučně postupem podle článku 4 a čl. 29 odst. 1 služebního řádu – Rovné zacházení – Ztráta způsobilosti být povýšen do platové třídy AST 10 – Legitimní očekávání“

Ve věci T-525/16,

GQ, úředník Evropské komise, a další úředníci Evropské komise, jejichž jména jsou uvedena v příloze¹, zastoupení T. Bontinckem a A. Guillerme, advokáty,

žalobci,

proti

Evropské komisi, zastoupené původně J. Currellem a G. Gattinarou, poté G. Gattinarou a C. Berardis-Kayser a nakonec G. Gattinarou a G. Berscheidem, jako zmocněnci,

žalované,

podporované

Evropským parlamentem, zastoupeným původně M. Dean a N. Chemaï, poté J. Steelem, L. Deneys a J. Van Pottelbergem, jako zmocněnci,

a

Radou Evropské unie, zastoupenou původně M. Bauerem a E. Rebastim, poté M. Bauerem a R. Meyerem, jako zmocněnci,

vedlejšími účastníky řízení,

jejímž předmětem je návrh podaný na základě článku 270 SFEU a znějící na zrušení rozhodnutí Komise, na jejichž základě orgán Komise oprávněný ke jmenování zařadil žalobce do druhu pracovního místa „asistent v přechodném období“, v důsledku čehož žalobci s účinkem ode dne 1. ledna 2014 ztratili způsobilost být povýšeni do vyšší platové třídy, jak byla tato rozhodnutí potvrzena rozhodnutím uvedeného orgánu ze dne 3. července 2014, kterým byly zamítnuty stížnosti podané žalobci mezi 11. březnem 2014 a 28. březnem 2014,

* Jednací jazyk: francouzština.

1 – Seznam dalších úředníků Evropské komise je připojen pouze k verzi oznámené účastníkům řízení.

TRIBUNÁL (první senát),

ve složení I. Pelikánová, předsedkyně, P. Nihoul a J. Svenningsen (zpravodaj), soudci,

vedoucí soudní kanceláře: M. Marescaux, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 17. října 2018,

vydává tento

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

- 1 GQ a sedm dalších žalobců, jejichž jména jsou uvedena v příloze, jsou úředníci Evropské komise zařazení do funkční skupiny asistentů (AST) v platové třídě AST 9.
- 2 Podle oddílu A přílohy I služebního řádu úředníků Evropské unie ve znění použitelném od 1. května 2004 do 31. prosince 2013 (dále jen „služební řád z roku 2004“) mohli úředníci ve funkční skupině asistentů, zařazení v souladu s článkem 5 uvedeného řádu, postupovat z platové třídy AST 1 do třídy AST 11 na základě povýšení podle článku 45 uvedeného služebního řádu, přičemž toto řízení, „které pro úředníka znamená jmenování do nejbližší vyšší platové třídy ve funkční skupině, do které přísluší“, „[se] provádí [...] výhradně výběrem z okruhu úředníků, kteří splnili minimální dobu dvou let setrvání v platové třídě, po zvážení srovnatelných zásluh úředníků připadajících v úvahu pro povýšení“. V době platnosti tohoto služebního řádu úředníci zastávající pracovní místo asistenta v platové třídě AST 9 připadali v úvahu pro povýšení do platové třídy AST 10 a poté AST 11 podle článku 45 téhož služebního řádu.
- 3 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 1023/2013 ze dne 22. října 2013, kterým se mění služební řád úředníků Evropské unie a pracovní řád ostatních zaměstnanců Evropské unie (Úř. věst. 2013, L 287, s. 15), vstoupilo v platnost dne 1. listopadu 2013. Body 17, 18 a 19 odůvodnění tohoto nařízení znějí takto:
 - „(17) Rada požádala Komisi o vypracování studie a předložení vhodných návrhů týkajících se čl. 5 odst. 4 přílohy I oddílu A a čl. 45 odst. 1 služebního řádu [z roku 2004], aby byla vytvořena jasná vazba mezi odpovědnostmi a platovou třídou a zdůrazněna míra odpovědnosti při porovnávání zásluh v souvislosti s povýšením.
 - (18) Vzhledem k tomuto požadavku je vhodné, aby bylo povýšení do vyšší platové třídy podmíněno osobním nasazením, zdokonalováním dovedností a odborných schopností a plněním úkolů, jejichž význam odůvodňuje jmenování úředníka do této vyšší platové třídy.
 - (19) Služební postup ve funkčních skupinách [administrátorů (AD) a asistentů (AST)] by měl být restrukturalizován takovým způsobem, aby nejvyšší platové třídy byly vyhrazeny omezenému počtu úředníků, kteří nesou nejvyšší odpovědnost. Proto mohou administrátoři postoupit pouze do platové třídy AD 12, s výjimkou případů, kdy jsou jmenováni na konkrétní místo ve vyšší platové třídě, a platové třídy AD 13 a 14 by měly být vyhrazeny těm úředníkům, jimž je svěřena značná odpovědnost. Podobně by měli mít úředníci platové třídy AST 9 možnost postoupit do platové třídy AST 10 pouze v souladu s postupem stanoveným v článku 4 a čl. 29 odst. 1 služebního řádu.“

- 4 Článek 5 odst. 4 služebního řádu úředníků, ve znění použitelném ode dne 1. ledna 2014 (dále jen „nový služební řád“ nebo „služební řád“), stanoví:

„V příloze I oddílu A [nového služebního řádu] je tabulka uvádějící druhy pracovních míst. Orgán oprávněný ke jmenování v rámci příslušného orgánu může na základě této tabulky po projednání s Výborem pro služební řád podrobněji vymezit povinnosti a pravomoci spojené s každým druhem pracovního místa.“

- 5 Z bodu 2 oddílu A přílohy I nového služebního řádu, nadepsaného „Přehled druhů pracovních míst v každé funkční skupině podle čl. 5 odst. 4“, vyplývá, že pokud jde o funkční skupinu AST:

- úředníci nově přijatí na pracovní místo „asistent“ mohou postoupit z platové třídy AST 1 do třídy AST 9;
- úředníci nově přijatí na pracovní místo „hlavní asistent“ mohou postoupit z platové třídy AST 10 do třídy AST 11.

- 6 Podle bodu 2 oddílu A přílohy I nového služebního řádu vykonává „asistent“ „administrativní nebo technickou činnost či činnost v oblasti školení, jež vyžadují určitou míru samostatnosti zejména při provádění pravidel a nařízení nebo obecných pokynů nebo jako osobní asistent člena orgánu, vedoucího sekretariátu člena orgánu, generálního ředitele, zástupce generálního ředitele či vedoucího pracovníka na rovnocenné pozici“. „Hlavní asistent“ „vykonává administrativní nebo technickou činnost či činnost v oblasti školení, jež vyžadují vysokou míru samostatnosti a je mu svěřena značná odpovědnost v rámci vedení zaměstnanců, plnění rozpočtu či koordinace politik“.

- 7 Článek 45 služebního řádu z roku 2004 byl kromě toho pozměněn tak, že do znění tohoto ustanovení, jež se nachází v novém služebním řádu, byla doplněna následující věta: „Pokud se nepoužije postup stanovený v článku 4 a v čl. 29 odst. 1 [služebního řádu], úředníci mohou být povýšeni pouze tehdy, pokud jejich pracovní místo odpovídá jednomu druhu pracovních míst v nejbližší vyšší platové třídě podle oddílu A přílohy I.“

- 8 V rámci přechodných opatření, jež jsou předmětem přílohy XIII nového služebního řádu, článek 31 této přílohy v odstavci 1 stanoví:

„1. Odchylně od přílohy I oddílu A bodu 2 se následující tabulka druhů pracovních míst ve funkční skupině AST vztahuje na úředníky ve služebním poměru ke dni 31. prosince 2013:

Hlavní asistent v přechodném období	AST 10 – AST 11
Asistent v přechodném období	AST 1 – AST 9
Administrativní asistent v přechodném období	AST 1 – AST 7
Podpůrný zaměstnanec v přechodném období	AST 1 – AST 5

2. S účinkem od 1. ledna 2014 zařadí orgán oprávněný ke jmenování úředníky, kteří jsou k 31. prosinci 2013 ve služebním poměru ve funkční skupině AST, do těchto pracovních míst:

- a) úředníci, kteří k 31. prosinci 2013 byli zařazeni do platové třídy AST 10 nebo AST 11, budou zařazeni na pracovní místo: „hlavní asistent v přechodném období“.

- b) Úředníci, na něž se nevztahuje písmeno a) a kteří před 1. květnem 2004 byli zařazeni do dřívější kategorie B nebo před 1. květnem 2004 byli zařazeni do dřívějších kategorií C či D a byli bez omezení zařazeni do funkční skupiny AST a úředníci AST, kteří byli přijati po 1. květnu 2004, budou zařazeni na pracovní místo: „asistent v přechodném období“.
- c) Úředníci, na něž se nevztahují písmena a) a b) a kteří před 1. květnem 2004 byli zařazeni do dřívější kategorie C, budou zařazeni na pracovní místo: „administrativní asistent v přechodném období“.
- d) Úředníci, na něž se nevztahují písmena a) a b) a kteří před 1. květnem 2004 byli zařazeni do dřívější kategorie D, budou zařazeni na pracovní místo: „podpůrný zaměstnanec v přechodném období“.

3. Zařazení na určitý druh pracovního místa platí, dokud úředníkovi není svěřena nová funkce odpovídající jinému druhu pracovního místa. Administrativní asistenti v přechodném období a podpůrní zaměstnanci v přechodném období mohou být zařazeni na pracovní místo asistenta, které je definováno v příloze I oddílu A, pouze tehdy, je-li to v souladu s postupem stanoveným v článku 4 a čl. 29 odst. 1 služebního řádu. Povýšení je povoleno výhradně v rámci služebního postupu, který odpovídá jednotlivým druhům pracovních míst uvedeným v odstavci 1.

[...]“

- 9 Dne 16. prosince 2013 přijala Komise rozhodnutí C (2013) 8968 final, kterým se stanoví obecná prováděcí ustanovení k článku 45 nového služebního řádu, a toto rozhodnutí bylo zveřejněno v *Informations administratives* (Správní sdělení) č. 55-2013 ze dne 19. prosince 2013. Podle druhé odrážky článku 3 uvedených obecných prováděcích ustanovení platí, že „[ú]ředník může být předmětem rozhodnutí o povýšení, pouze pokud“ „je v době zahájení povýšovacího řízení na pracovním místě, které odpovídá jednomu druhu pracovních míst platové třídy, do které může být povýšen, jak jsou uvedeny v příloze I oddílu A v čl. 30 odst. 1 nebo v čl. 31 odst. 1 přílohy XIII [nového] služebního řádu“.
- 10 Po nabytí účinnosti opatření uvedených v bodech 3 až 9 výše dne 1. ledna 2014 byli žalobci zařazeni na pracovní místo „asistent v přechodném období“, což znamená, že jejich služební postup mohl probíhat mezi platovými třídami AST 1 a AST 9. Orgán Komise oprávněný ke jmenování (dále jen „OOJ“) tedy v informačním systému pro řízení lidských zdrojů „SysPer 2“ (dále jen „SysPer 2“) změnil osobní složky žalobců tak, že v nich uvedl, že zastávají pracovní místo spadající pod takovýto druh pracovního místa, což mělo za následek, že s účinkem ode dne 1. ledna 2014 již nemají nárok na povýšení do vyšší platové třídy AST 10.
- 11 V období mezi 11. a 28. březnem 2014 podali žalobci na základě čl. 90 odst. 2 služebního řádu stížnosti proti rozhodnutím OOJ, a to jak obecné, tak individuální povahy, směřujícím k zablokování jakéhokoli povýšení žalobců do platové třídy AST 10 v rámci každoročního povýšovacího řízení na základě článku 45 služebního řádu.
- 12 Rozhodnutími ze dne 3. července 2014, která byla formulována totožně, OOJ stížnosti podané žalobci zamítl.

Řízení a návrhová žádání účastníků řízení

- 13 Návrhem došlým kanceláři Soudu pro veřejnou službu Evropské unie dne 17. října 2014 zapsaným pod číslem F-111/14 podali žalobci projednávanou žalobu.

- 14 Rozhodnutím ze dne 26. listopadu 2014 předseda třetího senátu Soudu pro veřejnou službu po vyslechnutí účastníků řízení rozhodl přerušit řízení v této věci až do doby, než nabydou právní moci rozhodnutí, kterými se končí řízení ve věcech U4U a další v. Parlament a Rada (T-17/14) a USFSPEI v. Parlament a Rada (T-75/14).
- 15 Rada Evropské unie dne 10. prosince 2014 a Evropský parlament dne 20. ledna 2015 podaly na základě článku 86 jednacího řádu Soudu pro veřejnou službu návrh na vstup do řízení jako vedlejší účastníci na podporu návrhových žádání Komise. V tomto ohledu jim bylo sděleno, že o jejich návrzích bude rozhodnuto, jakmile se bude v řízení pokračovat.
- 16 Podle článku 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2016/1192 ze dne 6. července 2016 o přenesení pravomoci rozhodovat v prvním stupni spory mezi Evropskou unií a jejími zaměstnanci na Tribunál (Úř. věst. 2016, L 200, s. 137) byla projednávaná věc předána Tribunálu ve stavu, v němž se nacházela ke dni 31. srpna 2016, a musí být napříště projednávána v souladu s jednacím řádem Tribunálu. Tato věc byla proto zaregistrována pod číslem T-525/16 a přidělena prvnímu senátu.
- 17 V návaznosti na vyhlášení rozsudku ze dne 15. září 2016, U4U a další v. Parlament a Rada (T-17/14, nezveřejněný, EU:T:2016:489), a rozsudku ze dne 16. listopadu 2017, USFSPEI v. Parlament a Rada (T-75/14, EU:T:2017:813), a po konstatování, že proti těmto rozhodnutím nebyly ve lhůtě stanovené v článku 56 statutu Soudního dvora Evropské unie podány kasační opravné prostředky, bylo rozhodnuto, že se v řízení v projednávané věci pokračuje, a Komise byla vyzvána k předložení žalobní odpovědi, což učinila ve stanovené lhůtě, a sice dne 15. dubna 2018.
- 18 Rozhodnutím ze dne 17. dubna 2018 bylo Parlamentu a Radě podle článku 144 jednacího řádu povoleno, aby vstoupily do řízení jako vedlejší účastníci na podporu návrhových žádání Komise.
- 19 Parlament dne 29. května 2018 a Rada dne 30. května 2018 předložily spisy vedlejšího účastníka, k nimž se hlavní účastníci řízení nevyjádřili.
- 20 Dne 30. května 2018 předložili žalobci repliku v rámci druhého kola předkládání spisů účastníků řízení, které Tribunál povolil.
- 21 V návaznosti na to, že v rámci věci GM a další v. Komise (T-539/16) byl podán návrh na spojení uvedené věci s projednávanou věcí, byli účastníci řízení k tomuto bodu vyslechnuti a nevznikli v tomto ohledu žádnou námitku.
- 22 Po podání dupliky dne 18. července 2018 byla písemná část řízení ukončena.
- 23 Rozhodnutím ze dne 18. září 2018 po vyslechnutí účastníků řízení byla projednávaná věc spojena s věcí T-526/16 (FZ a další v. Komise) a věcí T-540/16 (FZ a další v. Komise) pro účely ústní části řízení.
- 24 Řeči účastníků řízení byly vyslechnuty na jednání konaném dne 17. října 2018. Na jednání Tribunál vyzval Komisi, aby mu ve lhůtě dvou týdnů poskytla některé informace o současném služebním postavení žalobců. V návaznosti na odpověď, kterou Komise předložila dne 31. října 2018, a na vyjádření žalobců ze dne 13. listopadu 2018 byla ústní část řízení ukončena.
- 25 Žalobci navrhuje, aby Tribunál:
- primárně
 - prohlásil, že článek 45 a příloha I nového služebního řádu, jakož i související přechodná opatření jsou protiprávní;

- zrušil rozhodnutí OJ, a to jak obecné, tak individuální povahy, zablokovat jakoukoli možnost povýšení týkající se žalobců jakožto úředníků v platové třídě AST 9 v rámci povýšovacího řízení za rok 2014;
 - uložil Komisi náhradu nákladů řízení;
 - podpůrně
 - zrušil rozhodnutí, a to jak obecné, tak individuální povahy, zablokovat jakoukoli možnost povýšení týkající se žalobců jakožto úředníků v platové třídě AST 9 v rámci povýšovacího řízení za rok 2014;
 - uložil Komisi náhradu nákladů řízení.
- 26 Komise navrhuje, aby Tribunál:
- žalobu zamítl,
 - uložil žalobcům náhradu nákladů řízení.
- 27 Parlament navrhuje, aby Tribunál zamítl „argumenty žalobců směřující k prohlášení nepoužitelnosti článku 45 [nového] služebního řádu“.
- 28 Rada navrhuje, aby Tribunál:
- žalobu zamítl,
 - uložil žalobcům náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

K přípustnosti žaloby

- 29 Úvodem Komise sice uvádí, že žaloba je přípustná, avšak zdůrazňuje, že se žaloba ve skutečnosti týká pouze rozhodnutí OJ o zařazení žalobců na pracovní místo „asistent v přechodném období“ s účinkem ode dne 1. ledna 2014 a že z tohoto hlediska tento akt, který nepříznivě zasahuje do jejich právního postavení, byl napaden stížnostmi podanými ve lhůtách stanovených služebním řádem.
- 30 Vzhledem k tomu, že existence aktu nepříznivě zasahujícího do právního postavení ve smyslu čl. 90 odst. 2 a čl. 91 odst. 1 služebního řádu je nezbytnou podmínkou přípustnosti každé žaloby podané úředníkem proti orgánu, k němuž přísluší, je třeba za okolností projednávaného případu nejprve určit, jaké akty žalobci zamýšlejí napadnout prostřednictvím projednávané žaloby, a posoudit, zda jde o akty, které nepříznivě zasahují do jejich právního postavení (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 28. dubna 2017, HN v. Komise, T-588/16, nezveřejněný, EU:T:2017:292, bod 39, a usnesení ze dne 16. července 2015, FG v. Komise, F-20/15, EU:F:2015:93, bod 43).
- 31 V této souvislosti na rozdíl od toho, co platilo pro úředníky, kteří zastávali pracovní místo administrátora a mohli být zařazeni do různých druhů pracovních míst, např. „hlavní administrátor v přechodném období“, „administrátor v přechodném období“, „administrátor“, „poradce nebo rovnocenné pracovní místo“ nebo „vedoucí oddělení nebo rovnocenné pracovní místo“ (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 28. dubna 2017, HN v. Komise, T-588/16, nezveřejněný, EU:T:2017:292, bod 40, a ze dne 16. července 2015, EJ a další v. Komise, F-112/14, EU:F:2015:90, bod 43), neměl OJ

v projednávané věci zajistě jinou možnost než zařadit úředníky zastávající k 31. prosinci 2013 pracovní místo asistenta v platové třídě AST 9 do jediného druhu pracovního místa „asistent v přechodném období“ stanoveného v čl. 31 odst. 2 písm. b) přílohy XIII nového služebního řádu.

- 32 Jak však zdůrazňuje Komise, i když OOJ pouze aplikuje ustanovení služebního řádu, jež vstoupila nově v platnost, může být rozhodnutí, kterým byla tato ustanovení poprvé aplikována, považováno za akt nepříznivě zasahující do právního postavení (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 4. července 1985, Agostini a další v. Komise, 233/83, EU:C:1985:291, bod 13, a ze dne 20. července 2017, Barnett a Mogensen v. Komise, T-148/16 P, nezveřejněný, EU:T:2017:539, bod 47).
- 33 Přitom i když s ohledem na znění čl. 31 odst. 2 přílohy XIII nového služebního řádu byla rozhodnutí OOJ zařadit žalobce na pracovní místo „asistent v přechodném období“ s účinkem od 1. ledna 2014, která byla provedena tím, že odkaz na zařazení žalobců do těchto druhů pracovních míst byl dne 30. ledna 2013 vložen do jejich osobních složek v systému SysPer 2 (dále jen „napadená rozhodnutí“), přijata ve vázané pravomoci, zasahují nepříznivě do právního postavení žalobců, neboť jejich následkem ztratili způsobilost k povýšení do platové třídy AST 10 (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 28. dubna 2017, HN v. Komise, T-588/16, nezveřejněný, EU:T:2017:292, bod 42 a citovaná judikatura, a ze dne 16. července 2015, EJ a další v. Komise, F-112/14, EU:F:2015:90, bod 45). Kromě toho byla tato rozhodnutí v každém případě napadena prostřednictvím stížností podaných ve lhůtě tří měsíců v souladu s čl. 90 odst. 2 služebního řádu.
- 34 Za těchto podmínek je třeba prohlásit projednávanou žalobu za přípustnou v části, v níž směřuje proti napadeným rozhodnutím. Kromě toho s ohledem na evolutivní povahu postupu před zahájením soudního řízení bude třeba vzít v úvahu odůvodnění obsažené v rozhodnutích o zamítnutí stížností žalobců, neboť toto odůvodnění se podle všeho shoduje s odůvodněním napadených rozhodnutí (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 9. prosince 2009, Komise v. Birkhoff, T-377/08 P, EU:T:2009:485, body 58 a 59, a ze dne 16. ledna 2018, SE v. Rada, T-231/17, nezveřejněný, EU:T:2018:3, bod 22).

K návrhovým žádáním směřujícím k určení protiprávnosti některých ustanovení služebního řádu

- 35 Pokud jde o návrhová žádání směřující k tomu, aby Tribunál konstatoval protiprávnost článku 45 služebního řádu a souvisejících přechodných opatření, je třeba připomenout, že úředník nebo zaměstnanec se v rámci návrhových žádání směřujících ke zrušení individuálního rozhodnutí, které se ho týká, zajistě může na základě článku 277 SFEU dovolávat protiprávnosti aktu s obecnou působností, na jehož základě bylo toto rozhodnutí přijato. Pouze unijní soud je totiž podle poslední uvedeného ustanovení oprávněn konstatovat protiprávnost aktu s obecnou působností a vyvodit důsledky nepoužitelnosti, které z toho vyplývají pro akt s individuální působností, který byl před ním napaden (rozsudek ze dne 27. října 2016, ECB v. Cerafogli, T-787/14 P, EU:T:2016:633, bod 49).
- 36 Nicméně konstatování protiprávnosti unijním soudem podle článku 277 SFEU nemá účinky *erga omnes*, jelikož má sice za následek protiprávnost napadeného individuálního aktu, ale ponechává akt s obecnou působností v právním řádu, aniž to má vliv na legalitu ostatních aktů, které byly přijaty na jeho základě a které nebyly napadeny ve lhůtě pro podání žaloby (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 21. února 1974, Kortner a další v. Rada a další, 15/73 až 33/73, 52/73, 53/73, 57/73 až 109/73, 116/73, 117/73, 123/73, 132/73 a 135/73 až 137/73, EU:C:1974:16, body 37 a 38, a ze dne 27. října 2016, ECB v. Cerafogli, T-787/14 P, EU:T:2016:633, bod 53).
- 37 Z toho vyplývá, že v rámci žaloby na zrušení individuálního aktu, který nepříznivě zasahuje do právního postavení, má unijní soud zajistě pravomoc incidenčně rozhodnout o protiprávnosti ustanovení s obecnou působností, na němž je napadený akt založen. Nemá však pravomoc uvést taková zjištění ve výroku svých rozsudků (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 21. října 2009, Ramaekers-Jørgensen v. Komise, F-74/08, EU:F:2009:142, bod 37).

- 38 Proto, jak správně tvrdí Komise, návrhová žádání směřující k tomu, aby Tribunál konstatoval protiprávnost článku 45 a přílohy I nového služebního řádu, jakož i souvisejících přechodných opatření, musí být z důvodu, že nebyla podána v rámci námítky protiprávnosti podané na základě článku 277 SFEU a směřující ke zrušení napadených rozhodnutí, prohlášena za zjevně nepřípustná.

K návrhovým žádáním znějícím na zrušení

- 39 Na podporu návrhových žádání znějících na zrušení vznášejí žalobci primárně dva žalobní důvody, z nichž první vychází z protiprávnosti článku 45 a přílohy I nového služebního řádu a druhý vychází z protiprávnosti těchto ustanovení z důvodu neexistence přechodných ustanovení k vyrovnání ztráty způsobilosti úředníků v platové třídě AST 9 být povýšeni. Podpůrně vznášejí dva další žalobní důvody, z nichž první se týká porušení uvedeného článku 45 a existence zjevně nesprávného posouzení a druhý se týká porušení povinnosti uvést odůvodnění.
- 40 Komise, podporovaná Parlamentem a Radou, navrhuje, aby byly všechny žalobní důvody zamítnuty jako neopodstatněné.

K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z protiprávnosti článku 45 a přílohy I nového služebního řádu

- 41 Podle žalobců je úprava obsažená v novém služebním řádu, a sice nemožnost, aby úředníci platové třídy AST 9 zařazení na pracovní místo „asistent v přechodném období“ mohli být povýšeni do vyšší platové třídy na základě článku 45 nového služebního řádu, protože tato pracovní místa nepatří k druhu pracovního místa umožňujícímu dosáhnout platové třídy AST 10, v rozporu se zásadou rovného zacházení, právem na služební postup a zásadou proporcionality, jakož i povinností jednat s náležitou péčí. V této souvislosti mají za to, že k okamžiku přijetí pro ně přicházelo v úvahu povýšení až do platové třídy AST 11 bez omezení. Uvedený článek a příloha I nového služebního řádu tedy podle žalobců zasáhly do jejich nabytých práv. Namítají tedy protiprávnost uvedených ustanovení.
- 42 Komise, podporovaná Parlamentem a Radou, navrhuje, aby námitka protiprávnosti byla zamítnuta jako neopodstatněná.
- 43 Tento žalobní důvod se dělí na šest částí, které je třeba posoudit postupně.

– K první části prvního žalobního důvodu, týkající se porušení zásad rovného zacházení a práva na služební postup

- 44 Na podporu první části prvního žalobního důvodu žalobci uvádějí, že s ohledem na čl. 5 odst. 5 služebního řádu, podle něhož „[n]a všechny úředníky náležející do stejné funkční skupiny se vztahují stejné podmínky přijímání a služebního postupu“, porušil unijní normotvůrce zásady rovného zacházení a práva na služební postup.
- 45 Zprvce se žalobci domnívají, že unijní normotvůrce tím, že v čl. 31 odst. 1 až 3 přílohy XIII nového služebního řádu, která stanoví „[p]řechodná opatření pro úředníky Unie“, uvedl, že „[p]ovýšení je [napříště] povoleno výhradně v rámci služebního postupu, který odpovídá jednotlivým druhům pracovních míst“, porušil zásady rovného zacházení a práva na služební postup, když znemožnil žalobcům postoupit z pracovních míst „asistent v přechodném období“, u kterých již není možnost povýšení do platové třídy AST 10, neboť ta je vyhrazena úředníkům, kteří zastávají přechodné pracovní místo „hlavní asistent v přechodném období“ podle čl. 31 odst. 1 uvedené přílohy nebo nově definované pracovní místo „hlavní asistent“ vymezené v bodě 2 oddílu A přílohy I nového služebního řádu.

- 46 Zadruhé žalobci uvádějí, že unijní normotvůrce porušil zásady rovného zacházení a práva na služební postup také tím, že se rozhodl doplnit do článku 45 nového služebního řádu větu tohoto znění: „Pokud se nepoužije postup stanovený v článku 4 a v čl. 29 odst. 1 služebního řádu, úředníci mohou být povýšeni pouze tehdy, pokud jejich pracovní místo odpovídá jednomu druhu pracovních míst v nejbližší vyšší platové třídě podle oddílu A přílohy I“.
- 47 S žalobci je tak podle jejich názoru zacházeno nerovně ve srovnání s asistenty v platových třídách nižších než AST 9, protože ti mají nadále prospěch z povyšovacího mechanismu, který je založen na srovnání zásluh úředníků v takové třídě a na takovém druhu pracovního místa v průběhu času, kdežto v případě žalobců přichází jejich povýšení do platové třídy AST 10 v úvahu pouze v rámci postupu podle článku 4 a čl. 29 odst. 1 služebního řádu, který neumožňuje povýšení na základě prokázání zásluh dosažených v průběhu času, jelikož vychází především z posouzení dovedností úředníků AST 9, kteří projeví zájem o jmenování na volné pracovní místo „hlavní asistent“.
- 48 Žalobci mimoto tvrdí, že zatímco asistenti v nižších platových třídách AST 1 až AST 8 mají zaručeno povýšení s ohledem na počet povýšení, která musí být každoročně schválena OoJ v rámci příslušného orgánu, v případě žalobců hraje roli náhoda, pokud jde o počet volných pracovních míst „hlavní asistent“, která se OoJ rozhodne obsadit každoročně v rámci postupu podle článku 4 a čl. 29 odst. 1 služebního řádu. Navíc v rámci postupu jmenování na taková pracovní místa disponuje OoJ významnější posuzovací pravomocí než v rámci povyšovacího řízení, hlavně vzhledem k tomu, že do něj není zapojen Smíšený výbor pro povyšování. Žalobci dodávají, že v rámci uvedeného postupu jmenování jsou v konkurenčním postavení nejen s dalšími asistenty Komise, stejně jako v případě srovnávání zásluh, které probíhá v rámci povyšovacího řízení, ale rovněž s asistenty ostatních orgánů, což snižuje jejich šance na povýšení.
- 49 V tomto ohledu je třeba připomenout, že právní vztah mezi úředníky a administrativou má povahu služebního poměru, a nikoli povahu smluvní (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 19. března 1975, *Gillet v. Komise*, 28/74, EU:C:1975:46, bod 4). Práva a povinnosti úředníků může unijní normotvůrce kdykoli změnit a v této souvislosti se předpisy pozměňující legislativní ustanovení, jako jsou nařízení přijatá na základě článku 336 SFEU, která mění služební řád, až na výjimky uplatní na budoucí účinky situací, které nastaly za působnosti dřívějšího předpisu, s výjimkou situací, které nastaly a byly definitivně ustaveny za působnosti předchozího pravidla a zakládají nabytá práva (rozsudky ze dne 22. prosince 2008, *Centeno Mediavilla a další v. Komise*, C-443/07 P, EU:C:2008:767, body 60 až 62, a ze dne 16. července 2015, *EJ a další v. Komise*, F-112/14, EU:F:2015:90, bod 58).
- 50 Přitom podle judikatury je v rámci reformy služebního řádu právo považováno za nabyté jen tehdy, pokud skutečnost, která vedla k jeho vzniku, nastala před legislativní změnou, což není případ práva, u kterého skutečnost, která ho zakládá, nenastala za působnosti právního předpisu, který byl změněn. Pokud tedy úředníci, jak je tomu v projednávaném případě, až do vstupu nového služebního řádu v platnost pouze přicházeli v úvahu pro povýšení a toto povýšení bylo podmíněno vydáním rozhodnutí o povýšení do platové třídy AST 10 náležejícího do pravomoci OoJ, které tento orgán ještě nepřijal, v daném případě k 1. lednu 2014, nemohou se takoví úředníci dovolávat nabytého práva na zachování své způsobilosti k danému povýšení po tomto datu (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 22. prosince 2008, *Centeno Mediavilla a další v. Komise*, C-443/07 P, EU:C:2008:767, body 63 až 65, a ze dne 16. července 2015, *EJ a další v. Komise*, F-112/14, EU:F:2015:90, bod 59).
- 51 Kromě toho se úředníci nemohou dovolávat zásady ochrany legitimního očekávání za účelem zpochybnění použití nového právního ustanovení, zvláště v oblasti, v níž má unijní normotvůrce širokou posuzovací pravomoc (rozsudky ze dne 22. prosince 2008, *Centeno Mediavilla a další v. Komise*, C-443/07 P, EU:C:2008:767, bod 91, a ze dne 16. července 2015, *EJ a další v. Komise*, F-112/14, EU:F:2015:90, bod 60). Argumenty žalobců týkající se porušení zásady legitimního očekávání a jejich údajně nabytých práv, pokud jde o způsobilost k povýšení do platové třídy AST 10, v důsledku

omezení jejich služebního postupu, o němž údajně rozhodl uvedený normotvůrce anebo Komise a které vyplývá ze zařazení na pracovní místo „asistent v přechodném období“, proto musí být zamítnuty.

- 52 Dále je třeba zdůraznit, že s ohledem na širokou posuzovací pravomoc přiznanou unijnímu normotvůrci mohl tento v bodě 19 odůvodnění nařízení č. 1023/2013 a v bodě 2 oddílu A přílohy I nového služebního řádu legitimně uvést, že platové třídy AST 10 a AST 11 by měly být napříště vyhrazeny omezenému počtu úředníků, v tomto případě pouze asistentům, kteří nesou vysokou odpovědnost ve smyslu tohoto bodu odůvodnění, a sice „značnou odpovědnost v rámci vedení zaměstnanců, plnění rozpočtu či koordinace politik“.
- 53 Konkrétně na rozdíl od toho, co tvrdí žalobci, mohl mít unijní normotvůrce za to, že by se přístup k pracovnímu místu v platové třídě AST 10 nazvanému „hlavní asistent“ již neměl uskutečňovat v rámci povyšování na základě článku 45 služebního řádu z roku 2004, což je řízení, které má podle judikatury upravovat služební postup úředníků s ohledem na vyvinuté úsilí a prokázané zásluhy, a to včetně doby trvání (rozsudky ze dne 11. července 2007, Konidaris v. Komise, T-93/03, EU:T:2007:209, bod 91, a ze dne 16. července 2015, EJ a další v. Komise, F-112/14, EU:F:2015:90, bod 72), ale napříště má být realizován postupem jmenování stanoveným v článku 4 a čl. 29 odst. 1 služebního řádu.
- 54 Účelem takového postupu obsazení volného pracovního místa podle čl. 29 odst. 1 služebního řádu je totiž snaha nalézt v zájmu služby úředníka v rámci daného orgánu nebo v jiných orgánech, který může nejlépe vykonávat funkce charakteristické pro pracovní místo, jež má být obsazeno. Přitom s ohledem na cíl unijního normotvůrce, jímž je racionalizace veřejných výdajů a vzájemného vztahu mezi funkcí a platovou třídou, se normotvůrce mohl domnívat, že takový postup lépe umožňuje OOI svěřit nejdůležitější funkce na vysoké úrovni omezenému počtu úředníků, kteří prokázali nejvhodnější odborné dovednosti, v daném případě asistentů, kteří mohou převzít značnou odpovědnost a vysokou míru samostatnosti.
- 55 Dále je třeba zdůraznit, že OOI disponuje širokou posuzovací pravomocí v rámci organizace a uspořádání svých služeb, a tudíž i míry odpovědnosti za úkoly, které považuje za nezbytné svěřit svým úředníkům a zaměstnancům (viz rozsudek ze dne 28. dubna 2017, HN v. Komise, T-588/16, nezveřejněný, EU:T:2017:292, bod 81 a citovaná judikatura), což znamená, že pod dohledem rozpočtového orgánu může volně stanovit a racionalizovat počet hlavních asistentů, které skutečně potřebuje.
- 56 V tomto ohledu na rozdíl od toho, co tvrdí žalobci, není změna služebního řádu, pokud jde o strukturu služebního postupu asistentů, v rozporu s tím, že v novém služebním řádu byl zachován čl. 5 odst. 5, podle něhož „[n]a všechny úředníky náležející do stejné funkční skupiny se vztahují stejné podmínky přijímání a služebního postupu.“ V rámci nového služebního řádu se totiž bez ohledu na datum přijetí nebo vstupu do funkce vztahují na všechny asistenty stejné podmínky pro služební postup, tedy možný postup až do platové třídy AST 9 na základě povyšovacího mechanismu podle článku 45 nového služebního řádu, a postup do vyšší platové třídy s cílem zastávat funkce zahrnující vysokou odpovědnost, jako jsou funkce zastávané v rámci pracovního místa „hlavní asistent“, probíhá výlučně postupem podle článku 4 a čl. 29 odst. 1 nového služebního řádu.
- 57 Pokud jde o zásadu práva na služební postup, je dále třeba připomenout, že unijní právo nestanoví výslovně ani zásadu jednoty služebního postupu ani zásadu služebního postupu. Judikatura naproti tomu uznala zásadu práva na služební postup jako zvláštní formu zásady rovného zacházení uplatnitelnou na úředníky (rozsudek ze dne 5. března 2008, Toronjo Benitez v. Komise, F-33/07, EU:F:2008:25, body 87 a 88, a usnesení ze dne 27. září 2011, Lübking a další v. Komise, F-105/06, EU:F:2011:152, body 81 a 82).

- 58 V tomto ohledu z čl. 5 odst. 5 služebního řádu jistě vyplývá, že „[n]a všechny úředníky náležející do stejné funkční skupiny se vztahují stejné podmínky přijímání a služebního postupu“. Nicméně z článku 45 a z čl. 31 odst. 3 přílohy XIII nového služebního řádu, která má stejnou právní sílu jako samotný služební řád (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 24. listopadu 2010, Komise v. Rada, C-40/10, EU:C:2010:713, bod 61, a ze dne 5. února 2016, Barnett a Mogensen v. Komise, F-56/15, EU:F:2016:11, bod 68), vyplývá, že unijní normotvůrce rozhodl, že od 1. ledna 2014, „[p]okud se nepoužije postup stanovený v článku 4 a v čl. 29 odst. 1 služebního řádu, úředníci mohou být povýšeni pouze tehdy, pokud jejich pracovní místo odpovídá jednomu druhu pracovních míst v nejbližší vyšší platové třídě podle oddílu A přílohy I“, a že, jinými slovy, „[p]ovýšení je povoleno výhradně v rámci služebního postupu, který odpovídá jednotlivým druhům pracovních míst uvedeným v odstavci 1 [článku 31 přílohy XIII služebního řádu]“.
- 59 Jak vyplývá z bodu 19 odůvodnění nařízení č. 1023/2013, měl unijní normotvůrce při provádění čl. 5 odst. 5 služebního řádu, který vyžaduje „stejné podmínky přijímání a služebního postupu“ pro všechny asistenty, v úmyslu „restrukturalizovat“ služební postup asistentů tak, že pro ně zavede dva po sobě jdoucí služební postupy, z nichž první se odehrává v platových třídách AST 1 až AST 9 a druhý je vyhrazen asistentům, kteří nesou vysokou odpovědnost, jež umožňuje přístup k nejvyšším platovým třídám AST, a sice AST 10 a AST 11.
- 60 Jak zdůrazňuje Rada, unijní normotvůrce novým požadavkem, že pokud se nepoužije postup stanovený v článku 4 a v čl. 29 odst. 1 služebního řádu, úředníci mohou být povýšeni pouze tehdy, když jejich pracovní místo odpovídá jednomu druhu pracovních míst v nejbližší vyšší platové třídě, stanovil omezení použitelné bez rozdílu na všechny funkční skupiny a na všechny administrátory a asistenty v rámci těchto skupin, a to bez ohledu na datum jejich přijetí nebo nástupu do funkce.
- 61 V každém případě o porušení zásady rovného zacházení, což je obecná zásada unijního práva zakotvená v člancích 20 a 21 Listiny základních práv Evropské unie a použitelná na právo unijní veřejné služby, jde pouze tehdy, když se na dvě kategorie osob, jejichž faktické a právní situace nevykazují podstatné odlišnosti, uplatňuje rozdílné zacházení při jejich zařazení a takové rozdílné zacházení není objektivně odůvodněno. Při uplatnění této zásady musí posouzení srovnávaných situací zohlednit všechny prvky, které je charakterizují (rozsudek ze dne 16. července 2015, EJ a další v. Komise, F-112/14, EU:F:2015:90, bod 65; v tomto smyslu viz rovněž rozsudky ze dne 22. prosince 2008, Centeno Mediavilla a další v. Komise, C-443/07 P, EU:C:2008:767, bod 76, a ze dne 15. listopadu 2011, Nolin v. Komise, T-58/11 P, EU:T:2011:664, body 37 a 38).
- 62 Je tedy třeba určit, zda se úředníci v platové třídě AST 9 zařazení na pracovní místo „asistent v přechodném období“ nacházejí ve srovnatelné situaci jako úředníci v nižších platových třídách AST 1 až AST 8, kteří mají i nadále možnost být povýšeni na základě článku 45 služebního řádu.
- 63 Pokud jde v tomto směru o asistenty ve služebním poměru k 31. prosinci 2013, je třeba připomenout, že na rozdíl od situace, která nastala v případě administrátorů, měl OJ prostor pro uvážení, pokud jde o druh pracovního místa, do něhož měli být asistenti zařazeni, pouze v případě asistentů v platových třídách AST 1 až AST 7, kteří mohli být zařazeni do přechodných pracovních míst „podpůrný zaměstnanec v přechodném období“ (AST 1 – AST 5), „administrativní asistent v přechodném období“ (AST 1 – AST 7) nebo „asistent v přechodném období“ (AST 1 – AST 9). Pokud jde naproti tomu o takové úředníky, jako jsou žalobci, kteří v době platnosti služebního řádu z roku 2004 zastávali druh pracovního místa „asistent“ a kteří byli k 31. prosinci 2013 zařazení v platové třídě AST 9, ti mohli být zařazení pouze na pracovní místo „asistent v přechodném období“.
- 64 Pokud jde o úředníky-asistenty v platových třídách AST 1 až AST 8, ti nejsou objektivně ve stejné situaci jako úředníci platové třídy AST 9, neboť na rozdíl od nich, a i když byli v době platnosti služebního řádu z roku 2004 všichni zařazení do stejného druhu pracovního místa, dosud nedosáhli nejvyšší možné platové třídy stanovené pro pracovní místo, v němž mají možnost postupu.

- 65 Podle ustálené judikatury přitom zásada rovného zacházení znamená, že všichni úředníci povýšení do stejné platové třídy musí mít za stejné zásluhy stejné vyhlídky na povýšení do vyšší platové třídy (viz rozsudek ze dne 16. července 2015, EJ a další v. Komise, F-112/14, EU:F:2015:90, bod 70 a citovaná judikatura). S touto zásadou je tedy v souladu situace, kdy se na všechny asistenty v přechodném období nebo asistenty vztahuje povýšovací postup upravený v článku 45 služebního řádu pro dosažení nejvyšší platové třídy dostupné pro tyto druhy pracovních míst a že v případě, že dosáhnou platové třídy AST 9, podléhají všichni témuž postupu, v projednávaném případě postupu podle článku 4 a článku 29 služebního řádu, pro přístup k pracovnímu místu ve vyšší platové třídě, v projednávaném případě AST 10, jejichž počet stanoví OJ podle svých potřeb.
- 66 Tribunál pro doplnění uvádí, že úředníci v platové třídě AST 9 povýšení tímto způsobem do platové třídy AST 10 v rámci jmenování na základě čl. 29 odst. 1 služebního řádu se nenacházejí ani ve stejné situaci jako úředníci, kteří přicházeli v úvahu pro povýšení do této platové třídy AST 10 na základě článku 45 služebního řádu z roku 2004 a kteří ztratili způsobilost být povýšeni v důsledku volby unijního normotvůrce vyhradit pracovní místa asistentů v platových třídách AST 10 a AST 11 omezenému počtu úředníků, kteří nesou nejvyšší odpovědnost.
- 67 V každém případě žalobci netvrdí ani nedokládají, že k 31. prosinci 2013 nesli nejvyšší odpovědnost ve smyslu bodu 19 odůvodnění nařízení č.1023/2013 nebo „značnou odpovědnost v rámci vedení zaměstnanců, plnění rozpočtu či koordinace politik“ ve smyslu bodu 2 oddílu A přílohy I nového služebního řádu.
- 68 S ohledem na výše uvedené úvahy je třeba první část prvního žalobního důvodu zamítnout.

– *Ke druhé části prvního žalobního důvodu, týkající se porušení zásady proporcionality*

- 69 Na podporu druhé části prvního žalobního důvodu žalobci uvádějí, že zablokování jejich služebního postupu v platové třídě AST 9, což je podle nich důsledkem nových ustanovení služebního řádu, je nepřiměřené s ohledem na cíl uvedený unijním normotvůrcem, kterým je vyhrazení nejvyšších platových tříd omezenému počtu úředníků, kteří nesou nejvyšší odpovědnost. Takový cíl je již splněn tím, že podle služebního řádu z roku 2004 byl administrátorům znemožněn přístup k platovým třídám AD 15 a AD 16, neboť tyto platové třídy byly vyhrazeny pouze ředitelům a generálním ředitelům. Kromě toho opatření dotčené v případě žalobců nemůže být považováno za způsobilé k dosažení tvrzeného cíle, neboť OJ může každoročně přehodnotit počet platových tříd považovaných za vyhrazené pro osoby s vysokou odpovědností, a tím může neodůvodněným způsobem omezit možnosti služebního postupu úředníků ve funkční skupině asistentů.
- 70 V tomto ohledu je třeba připomenout, že zásada proporcionality vyžaduje, aby akty unijních orgánů nepřekračovaly meze toho, co je přiměřené a nezbytné k dosažení legitimních cílů sledovaných dotčenou právní úpravou, přičemž se rozumí, že pokud se nabízí volba mezi více přiměřenými opatřeními, je třeba zvolit nejméně omezující opatření, a že způsobené nevýhody nesmějí být nepřiměřené vzhledem ke sledovaným cílům. Pokud jde o soudní přezkum dodržování těchto podmínek, byla unijnímu normotvůrci v rámci výkonu pravomocí, které jsou mu svěřeny, přiznána široká posuzovací pravomoc v oblastech, ve kterých jeho činnost předpokládá volby jak politické, tak ekonomické či sociální povahy a v nichž má provést komplexní posouzení a hodnocení. Nejedná se tedy o otázku, zda opatření přijaté v takové oblasti je jedinou nebo nejlepší možností. Pokud má unijní normotvůrce širokou posuzovací pravomoc, jak je tomu v případě, když přijímá na základě článku 336 SFEU změny služebního řádu a pracovního řádu ostatních zaměstnanců, pouze zjevně nepřiměřený charakter opatření ve vztahu k cíli, který příslušný orgán zamýšlí sledovat, může ovlivnit legalitu takového opatření s ohledem na zásadu proporcionality (rozsudek ze dne 26. února 2016, Bodson a další v. EIB, T-240/14 P, EU:T:2016:104, body 116 a 117).

- 71 V projednávaném případě, pokud jde o ustanovení reformy, která vstoupila v platnost dne 1. ledna 2014 a která je předmětem projednávané věci, si unijní normotvůrce podle všeho stanovil za legitimní cíl, aby bylo povýšení do vyšší platové třídy podmíněno osobním nasazením, zdokonalováním dovedností a odborných schopností a rovněž plněním úkolů, jejichž význam odůvodňuje jmenování úředníka do této vyšší platové třídy.
- 72 Unijní normotvůrce totiž zamýšlel vyřešit neuspokojivou situaci zjištěnou v praxi ve veřejné službě Unie, a sice to, že nemohla být stanovena jasná vazba mezi odpovědností a platovou třídou úředníků. V tomto ohledu ze zprávy Komise Evropskému parlamentu a Radě o rovnováze mezi starou a novou strukturou služebního postupu ze dne 30. března 2011 [COM (2011) 171 final] zejména vyplývá, že „struktura služebního postupu [podle služebního řádu z roku 2004] může mít větší vliv na strukturu platů v odděleních, než se původně předpokládalo“, a „[m]ůže se například stát, že vedoucí oddělení má menší výdělek než všichni ostatní úředníci pracující v jeho oddělení, včetně jeho/její sekretářky[, a v]edoucí oddělení mohou být jmenováni v platové třídě AD 9, zatímco administrátoři mohou dosáhnout platové třídy AD 14 (tzn. o pět platových tříd výše ve srovnání s pouze jednou platovou třídou výše podle předchozího služebního řádu) a administrativní pracovníci platové třídy AST 11 (o dvě platové třídy výše než počáteční platová třída u vedoucích oddělení)“.
- 73 Podle názoru unijního normotvůrce by měl být nyní kladen vyšší důraz na úroveň odpovědnosti při porovnávání zásluh v souvislosti s povýšením. V konečném důsledku z nařízení č. 1023/2013 jednoznačně vyplývá, že unijní normotvůrce měl v úmyslu ukončit možnost, kterou připouštěl služební řád z roku 2004, že úředníci v kategorii asistentů mohou být nevyhnutelně povýšeni do nejvyšších platových tříd, aniž by odpovědnost, která jim byla svěřena, odpovídala zastávané platové třídě, což mohlo mít za následek, že úředníci kategorie asistentů mohli dosáhnout platové třídy AST 10 nebo AST 11, aniž nutně nesli vysokou nebo zvýšenou odpovědnost.
- 74 S ohledem na tento legitimní cíl mohl unijní normotvůrce stanovit, aniž tím porušil zásadu proporcionality, že platové třídy AST 10 a AST 11, jež zakládají nárok na zvlášť vysokou úroveň odměny, která je mimochodem totožná s odměnou úředníků ve funkční skupině administrátorů v platových třídách AD 10 a AD 11, budou napříště vyhrazeny pouze asistentům, kteří nesou vysokou odpovědnost. Takové opatření se totiž jeví jako vhodné pro nápravu absence odpovídajícího vztahu mezi vysokou platovou třídou, které dosáhli někteří asistenti prostřednictvím mechanismu povyšování podle článku 45 služebního řádu na základě zásluh v průběhu času, a nikoli na základě dovedností a schopností dané osoby, a mezi úrovní odpovědnosti, která jim byla svěřena a která se v průběhu času nemusela měnit.
- 75 Okolnost, které se žalobci dovolávají, a sice že co se týče funkční skupiny administrátorů, byly platové třídy AD 15 a AD 16 podle služebního řádu z roku 2004 vyhrazeny pouze ředitelům, není relevantní. Ostatně je třeba uvést, že v rámci reformy, která vstoupila v platnost v roce 2014, měl unijní normotvůrce v úmyslu vyloučit přístup k vyšším platovým třídám pouze na základě mechanismu povýšení podle článku 45 nového služebního řádu jak pro administrátory, kteří již nemohou dosáhnout platových tříd AD 13 a AD 14 tímto jednoduchým mechanismem, tak pro „asistenty“ nebo „asistenty v přechodném období“, u nichž je přístup k platovým třídám AST 10 a AST 11 nyní rovněž vyloučen ve prospěch mechanismu jmenování-povýšení na pracovní místo „hlavní asistent“ postupem stanoveným v článku 4 a v čl. 29 odst. 1 služebního řádu.
- 76 S ohledem na výše uvedené je třeba druhou část prvního žalobního důvodu zamítnout jako neopodstatněnou.

– K třetí části prvního žalobního důvodu, týkající se porušení zásady řádné správy a povinnosti péče

- 77 V rámci třetí části prvního žalobního důvodu žalobci tvrdí, že OJ přijetím napadených rozhodnutí dostatečně nezohlednil jejich zájmy a tím porušil jak zásadu řádné správy, tak povinnost péče. Kromě toho kritizují skutečnost, že nyní se musí znovu podrobit zkouškám své způsobilosti k výkonu funkce „hlavní asistent“, přestože nezměnili funkční skupinu, OJ je již podrobil zkouškám způsobilosti při jejich přijímání a prokázali zásluhy v průběhu své profesní dráhy.
- 78 Co se týče porušení zásady řádné správy a povinnosti péče, jak tvrdí žalobci, je třeba konstatovat, že tyto zásady neumožňují OJ porušit ustanovení služebního řádu, která byla přijata unijním normotvůrcem a která jako taková platí pro OJ i všechny ostatní orgány oprávněné ke jmenování v rámci příslušných orgánů, institucí a jiných subjektů Unie. Konkrétně povinnost jednat s náležitou péčí nelze vykládat tak, že vyžaduje, aby měl OJ povinnost vyrovnat ztrátu možnosti povýšení do platové třídy AST 10, o níž rozhodl unijní normotvůrce, prostřednictvím interních opatření zaměřených na vytváření většího počtu pracovních míst „hlavních asistentů“ v platových třídách AST 10 a AST 11, neboť by to vedlo k tomu, že by OJ jednal proti vůli unijního normotvůrce tím, že by omezil požadovaný dopad opatření přijatých tímto normotvůrcem v rámci reformy.
- 79 Z nařízení č. 1023/2013 totiž jednoznačně vyplývá, že cílem unijního normotvůrce bylo ukončit možnost, kterou připouštěl služební řád z roku 2004, že úředníci mohou být nevyhnutelně povýšeni do nejvyšších platových tříd, aniž by odpovědnost, která jim byla svěřena, odpovídala zastávané platové třídě, což mohlo mít za následek, že úředníci kategorie asistentů mohli dosáhnout platové třídy AST 10 nebo AST 11, aniž nutně nesli vysokou nebo zvýšenou odpovědnost.
- 80 Za těchto podmínek mohl OJ pouze aplikovat ustanovení služebního řádu, protože nedisponoval žádným prostorem pro uvážení, přijímal-li rozhodnutí o zařazení žalobců na druh pracovního místa „asistent v přechodném období“ na základě čl. 31 odst. 2 přílohy XIII nového služebního řádu.
- 81 Z toho plyne, že navzdory potížím, na něž žalobci poukazují, pokud jde o jejich vyhlídky možného přístupu k pracovnímu místu v platové třídě AST 10, které jsou nyní omezenější s ohledem na přísnější pravidla a selektivní přístup k pracovnímu místu „hlavní asistent“, nemohl OJ mařit uplatňování nových ustanovení služebního řádu ve jménu zásady řádné správy a povinnosti péče.
- 82 Z toho vyplývá, že třetí část prvního žalobního důvodu musí být zamítnuta jako neopodstatněná.

– Ke čtvrté části prvního žalobního důvodu, týkající se porušení nabytých práv

- 83 Na podporu čtvrté části prvního žalobního důvodu žalobci uvádějí, že unijní normotvůrce vyloučením možnosti jejich povýšení do platové třídy AST 10 v rámci povýšovacího řízení podle článku 45 služebního řádu porušil jejich nabytá práva na porovnání zásluh se všemi úředníky v platové třídě AST 9.
- 84 V tomto ohledu stačí připomenout, že pokud úředníci, jako je tomu v projednávaném případě, až do vstupu nového služebního řádu v platnost pouze přicházeli v úvahu pro povýšení a toto povýšení bylo podmíněno vydáním rozhodnutí o povýšení do platové třídy AST 10 náležejícího do pravomoci OJ, které tento orgán ještě nepřijal, v daném případě k 1. lednu 2014, nemohou se takoví úředníci dovolávat nabytého práva na zachování své způsobilosti k danému povýšení po tomto datu (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 22. prosince 2008, Centeno Mediavilla a další v. Komise, C-443/07 P, EU:C:2008:767, body 63 až 65, a ze dne 16. července 2015, EJ a další v. Komise, F-112/14, EU:F:2015:90, bod 59). V tomto ohledu je judikatura vypracovaná Mezinárodní organizací práce (MOP), která se netýká služebního řádu, irelevantní (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 13. prosince 2017, Arango Jaramillo a další v. EIB, T-482/16 RENV, nezveřejněný, EU:T:2017:901, bod 113).

- 85 Kromě toho se žalobci nemohou platně dovolávat toho, že omezení přístupu k platové třídě AST 10 na osoby vybrané na základě postupu podle článku 4 a čl. 29 odst. 1 služebního řádu s cílem obsadit budoucí pracovní místa „hlavních asistentů“, „zjevně narušuje základní podmínky zaměstnání, jež pro ně byly určující při rozhodování, zda nastoupit [do služby] k orgánům“ Unie „a [v této službě] setrvat“.
- 86 Podle nového služebního řádu totiž úředníci v platové třídě AST 9 nejsou zbaveni přístupu k platové třídě AST 10, ale k dosažení této platové třídy pouze musí prokázat, že mají vlastnosti, které požaduje OOI a které odpovídají vysoké úrovni odpovědnosti očekávané od osob, které zastávají takováto pracovní místa. Nejedná se tedy o zablokování jejich služebního postupu, ale, jak tvrdí Rada, o změny ve způsobu, jenž umožní povyšování do nejvyšších platových tříd funkční skupiny asistentů, tj. do tříd AST 10 a AST 11, v daném případě tak, že budou vybráni na nové pracovní místo, které je spjato se skutečnou vysokou odpovědností, která odůvodňuje odpovídající zvýšenou úroveň odměny. Žalobci mají tedy stále možnost zúčastnit se výběrového řízení na základě článku 4 a článku 29 služebního řádu na obsazení pracovního místa „hlavní asistent“, což jim umožní získat zpět způsobilost k povýšení do platové třídy AST 10 (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 28. dubna 2017, HN v. Komise, T-588/16, nezveřejněný, EU:T:2017:292, bod 86). Ostatně většina žalobců tak učinila a šesti z nich to umožnilo jmenování na pracovní místo hlavního asistenta, s nímž je spjat nárok na povýšení do vyšších platových tříd AST 10 a AST 11.
- 87 S ohledem na výše uvedené je třeba čtvrtou část prvního žalobního důvodu zamítnout.
- *K páté části prvního žalobního důvodu, týkající se porušení koeficientů stanovených v článku 9 přílohy XIII a v oddíle B přílohy I nového služebního řádu*
- 88 V rámci páté části prvního žalobního důvodu žalobci uvádějí, že nová ustanovení služebního řádu jsou v rozporu s pravidly a zásadami, jimiž se řídí koeficienty pro povýšení, jak jsou stanoveny v oddíle B přílohy I a v článku 9 přílohy XIII nového služebního řádu, neboť se na ně tyto koeficienty již nevztahují, a tudíž nemohou počítat s povýšením do platové třídy AST 10.
- 89 V tomto ohledu je nutno konstatovat, že tato argumentace nemůže obstát. Unijní normotvůrce totiž právě s cílem zajistit těsnější souvislost mezi platovými třídami AST 10 nebo AST 11 a úrovní odpovědnosti úředníků v těchto platových třídách vyloučil, aby se přístup k těmto platovým třídám uskutečňoval na základě prostého mechanismu povyšování podle článku 45 služebního řádu, který dříve poměrně automaticky zajišťoval, že určitý počet asistentů v platové třídě AST 9 bude každoročně povýšen do platové třídy AST 10, aniž by tito asistenti museli nutně mít vysokou či zvýšenou odpovědnost.
- 90 Bylo proto logické, že unijní normotvůrce stanovil, že v důsledku toho nebude podle nového služebního řádu počet pracovních míst „hlavní asistenti“ v platové třídě AST 10 přesně určen na základě koeficientů použitelných v rámci povyšovacího řízení. Cílem opatření přijatého v rámci reformy služebního řádu totiž naopak bylo, aby OOI určil tento počet pracovních míst, který je ostatně omezen, v závislosti na jeho skutečných potřebách počtu zaměstnanců ve funkční skupině asistentů na vysoké úrovni a aby k tomu již nedocházelo automaticky.
- 91 Mimoto, jelikož vyloučení použití povyšovacího řízení podle článku 45 služebního řádu pro účely přístupu k platové třídě AST 10 není v rozporu se zásadou rovného zacházení, není třeba v projednávaném případě zkoumat, zda mechanismy, které se běžně používají v povyšovacím řízení, měly být rozšířeny i na postup stanovený v článku 4 a v čl. 29 odst. 1 služebního řádu.
- 92 Ostatně je třeba uvést, že neodmyslitelnou součástí cíle reformy služebního řádu je snížit počet pracovních míst v platových třídách AST 10 a AST 11 pouze na úředníky, kteří nesou vysokou odpovědnost, a to právě vynětím těchto pracovních míst z prostého mechanismu povyšování.

93 Vedle toho je věcí OJ určit počet pracovních míst hlavních asistentů, která potřebují, přičemž je nutné vyhledat dovednostní profily pro obsazení těchto míst, a dále v tomto ohledu získat schválení rozpočtového orgánu za účelem vytvoření takových pracovních míst. Přitom pokud by se unijní normotvůrce rozhodl uložit OJ, aby každoročně vypsal určitý počet pracovních míst hlavních asistentů v platové třídě AST 10, mělo by to za následek nepřímé znovuzavedení systému povyšování, který podle jeho názoru neumožňoval zajistit, aby povýšení do nejvyšších platových tříd, jako jsou třídy AST 10 a AST 11, bylo podmíněno osobním nasazením, zlepšováním dovedností a odborných schopností či zastáváním vysoké odpovědnosti.

94 Tyto úvahy platí *a fortiori*, pokud jde o koeficienty stanovené v oddíle B přílohy I služebního řádu, které se, jak správně zdůrazňuje Komise, v každém případě uplatnily pouze do 30. dubna 2011.

95 S ohledem na výše uvedené je třeba pátou část prvního žalobního důvodu zamítnout.

– *K šesté části prvního žalobního důvodu, týkající se porušení „paktu“ mezi odborovými a zaměstnaneckými organizacemi a Radou při přijímání předchozí reformy služebního řádu*

96 V rámci šesté části prvního žalobního důvodu žalobci tvrdí, že přijetím nařízení č. 1023/2013 unijní normotvůrce a Komise porušili dohodu uzavřenou mezi Radou a odborovými nebo zaměstnaneckými organizacemi (dále jen „OZO“) v rámci předchozí reformy služebního řádu z roku 2004 a v obecnější rovině nesplnili povinnost řádně spolupracovat s OZO a zejména je náležitě konzultovat s tím, že jim poskytnou odpovídající informace. Přitom co se týče zejména zablokování služebního postupu asistentů v platové třídě AST 9, nedošlo k žádné diskusi, a v konečném důsledku byly OZO omezené a nedostatečně informovány o předpokládaných změnách v rámci reformy služebního řádu. Žalobci z toho dovozují, že byly porušeny články 27 a 28 Listiny základních práv.

97 V tomto ohledu již Tribunál rozhodl, že dohoda uzavřená mezi Radou a OZO v kontextu přijímání reformy, jejímž výsledkem byl služební řád z roku 2004, se týkala pouze této reformy a následné přijetí nařízení č. 1023/2013 nemohlo tuto dohodu ohrozit, protože připuštěním takového odůvodnění by byla dotčena pravomoc unijního normotvůrce podle článku 336 SFEU (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 16. listopadu 2017, USFSPEI v. Parlament a Rada, T-75/14, EU:T:2017:813, body 86 až 89).

98 Pokud jde o otázku, zda byly OZO právně dostačujícím způsobem informovány a konzultovány v rámci postupu přijímání nového služebního řádu, a to i s ohledem na články 27 a 28 Listiny základních práv, Tribunál o ní již podrobně rozhodl prostřednictvím vyčerpávající odpovědi na výtky, které v tomto ohledu formulovalo několik OZO, v rozsudcích ze dne 15. září 2016, U4U a další v. Parlament a Rada (T-17/14, nezveřejněný, EU:T:2016:489, body 120 až 174), a ze dne 16. listopadu 2017, USFSPEI v. Parlament a Rada (T-75/14, EU:T:2017:813, body 96 až 124).

99 Jelikož přitom nebyl vznesen žádný podstatně nový argument odlišný od argumentů, kterých se podrobně a podloženě dovolávaly samy OZO ve věcech, v nichž byly vydány oba rozsudky uvedené v bodě 98 výše, je třeba ze stejných důvodů, které byly uplatněny v těchto dvou rozsudcích, do jejichž vynesení bylo řízení v projednávané věci přerušeno, šestou část prvního žalobního důvodu zamítnout.

100 První žalobní důvod musí být vzhledem k zamítnutí jeho jednotlivých částí zamítnut jako celek.

K druhému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z protiprávnosti článku 31 přílohy XIII nového služebního řádu z důvodu absence přechodných ustanovení k vyrovnání ztráty způsobilosti úředníků v platové třídě AST 9 k povýšení

101 V rámci druhého žalobního důvodu namítají žalobci protiprávnost článku 31 přílohy XIII nového služebního řádu v tom, že na rozdíl od toho, co je stanoveno článkem 30 této přílohy, pokud jde o funkční skupinu administrátorů, neupravuje přechodný režim, který by asistentům – podobně jako

je tomu v případě režimu upraveného pro administrátory – umožnil zařazení do druhů pracovních míst zakládajících nárok na povýšení do platové třídy AST 10 nebo možnost doplňkového zvýšení jejich základních platů. Podle žalobců je tak porušena zásada rovného zacházení mezi oběma těmito funkčními skupinami. Kromě toho tím bylo podle žalobců porušeno jejich legitimní očekávání stran přijetí přechodných opatření.

- 102 Komise, podporovaná Parlamentem a Radou, navrhuje, aby byl tento žalobní důvod zamítnut jako neopodstatněný.
- 103 V tomto ohledu je třeba připomenout, že k porušení zásady rovného zacházení dojde tehdy, jestliže je se dvěma kategoriemi osob, jejichž faktická a právní situace nevykazuje podstatné odlišnosti, zacházeno odlišně a takové rozdílné zacházení není objektivně odůvodněno. Při aplikaci této zásady musí přezkum srovnávaných situací přihlížet ke všem skutečnostem, které je charakterizují (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 22. prosince 2008, Centeno Mediavilla a další v. Komise, C-443/07 P, EU:C:2008:767, bod 76 a citovaná judikatura, a ze dne 15. listopadu 2011, Nolin v. Komise, T-58/11 P, EU:T:2011:664, bod 38).
- 104 Kromě toho v oblasti, jež spadá pod výkon diskreční pravomoci, jako je přijímání přechodných pravidel k zajištění spravedlivého přechodu ze starého režimu podle služebního řádu na režim nový, je zásada rovného zacházení porušena jen tehdy, jestliže dotčený orgán diferencuje způsobem, který je svévolný nebo zjevně neodpovídá cíli sledovanému dotčenou právní úpravou (rozsudek ze dne 20. března 2012, Kurrer a další v. Komise, T-441/10 P až T-443/10 P, EU:T:2012:133, bod 54).
- 105 V projednávané věci je nutno konstatovat, že z důvodu samotné povahy funkcí, které vykonávají, a minimálních požadavků na přístup k těmto funkcím, jak jsou stanoveny zejména v čl. 5 odst. 3 služebního řádu, se úředníci ve funkční skupině administrátorů a úředníci ve funkční skupině asistentů nacházejí v objektivně a podstatně rozdílných právních a faktických situacích.
- 106 Vzhledem k rozdílné povaze funkcí vykonávaných úředníky ve funkční skupině administrátorů a úředníky ve funkční skupině asistentů tudíž unijní normotvůrce nebyl povinen přijmout přechodná opatření ani přijmout přechodná opatření téže povahy pro obě tyto funkční skupiny.
- 107 Unijní normotvůrce byl tudíž oprávněn stanovit výlučně pro administrátory ve služebním poměru k 31. prosinci 2013, že v závislosti na svých úkolech a odpovědnostech mohou být odpovídajícím způsobem zařazení do různých druhů pracovních míst, a to jako „administrátor“, „administrátor v přechodném období“, „hlavní administrátor v přechodném období“, „poradce nebo rovnocenné pracovní místo“ nebo „vedoucí oddělení nebo rovnocenné pracovní místo“, podle úrovně a povahy jejich odpovědnosti. Ostatně vytvoření druhu pracovního místa „hlavní asistent“ bylo vedeno obdobnou logikou. Vzhledem k tomu, že situace obou těchto funkčních skupin nejsou srovnatelné, nebyl uvedený normotvůrce povinen stanovit pro skupinu asistentů možnost odchylného zařazení, než jaké je stanoveno v čl. 30 odst. 3 přílohy XIII nového služebního řádu a jež vychází ze „zvláštní odpovědnosti“, již nesou někteří administrátoři, kteří takto byli označeni před 31. prosincem 2015.
- 108 Kromě toho mohl unijní normotvůrce rovněž stanovit takový přechodný režim, jaký je upraven v čl. 30 odst. 5 až 10 přílohy XIII nového služebního řádu, pouze ve prospěch administrátorů v platových třídách AD 12 a AD 13 v závislosti na úvahách spjatých s touto funkční skupinou. V tomto směru mohl zejména – jak uvádí Rada – přihlídnout ke skutečnosti, že tato funkční skupina byla nejvíce dotčena předchozí reformou služebního řádu.
- 109 V každém případě na rozdíl od toho, co tvrdí žalobci, nemohli tito žalobci založit své legitimní očekávání při přijetí do služby na skutečnosti, že by jejich profesní dráha měla být nutně spojena s nárůstem odměny až do výše odpovídající platovým třídám AST 10 nebo AST 11. Stejně tak nemohou požadovat, aby unijní normotvůrce přijal přechodný režim, který by se specificky použil na jejich individuální situaci.

110 Vzhledem k výše uvedenému musí být druhý žalobní důvod zamítnut.

K třetímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení článku 45 služebního řádu a ze zjevně nesprávného posouzení

111 Na podporu třetího žalobního důvodu, který byl vznesen podpůrně, se žalobci dovolávají „porušení článku 45 služebního řádu a zjevně nesprávného posouzení“, jež v zásadě míří na bod 19 odůvodnění nařízení č. 1023/2013 přijatého unijním normotvůrcem. V tomto ohledu tvrdí, že vzhledem k tomu, že „samotná podstata“ systému povyšování podle uvedeného článku nebyla tímto nařízením změněna, byl unijní normotvůrce povinen respektovat zásady, na nichž tento systém stojí, a proto nemohl vyloučit žalobce z jakéhokoliv srovnávacího hodnocení jejich zásluh pro účely přístupu k vyšší platové třídě. Uvedený bod 19 odůvodnění je tedy podle nich v rozporu s článkem 45 služebního řádu.

112 Komise, podporovaná Parlamentem a Radou, navrhuje, aby byl tento žalobní důvod zamítnut jako neopodstatněný.

113 V tomto ohledu je třeba připomenout, že unijní normotvůrce může kdykoli změnit služební řád prostřednictvím nařízení přijímaných na základě článku 336 SFEU (viz usnesení ze dne 23. dubna 2015, Bensai v. Komise, F-131/14, EU:F:2015:34, bod 40 a citovaná judikatura). Pokud se tak rozhodne učinit, nemůže mu přitom být vytýkáno porušení téhož služebního řádu, jelikož je jeho autorem, a to včetně jeho novel, a jelikož pro něj tento služební řád není závazný na rozdíl od předpisů vyšší právní síly, jako je Smlouva.

114 Kromě toho a v každém případě, i kdyby mohl být třetí žalobní důvod považován za námitku protiprávnosti směřující proti bodu 19 odůvodnění nařízení č. 1023/2013 a tato námitka byla přípustná, přestože podle judikatury nemůže být bod odůvodnění sám o sobě předmětem žaloby na neplatnost (usnesení ze dne 17. září 2014, Afepadi a další v. Komise, T-354/12, nezveřejněné, EU:T:2014:798, bod 32), bylo by nutné konstatovat, že právě přijetím tohoto bodu odůvodnění stejně jako změny článku 45 a článku 31 přílohy XIII nového služebního řádu unijní normotvůrce zjevně chtěl změnit povyšovací řízení podle článku 45 služebního řádu z roku 2004 tak, že se nebude vztahovat na úředníky v platových třídách AST 9, kteří napříště mohou mít k platové třídě AST 10 přístup pouze na základě jmenování „hlavním asistentem“ v této platové třídě podle článku 4 a čl. 29 odst. 1 služebního řádu. V tomto ohledu a na rozdíl od toho, co tvrdí žalobci, uvedený normotvůrce výslovně doplnil větu do znění článku 45 nového služebního řádu s cílem vyloučit použití tohoto řízení v situacích, jako je situace žalobců, ve kterých úředníci dosáhli nejvyšší platové třídy stanovené pro druh pracovního místa, které zastávají.

115 Třetí žalobní důvod je tudíž třeba zamítnout.

Ke čtvrtému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení povinnosti uvést odůvodnění

116 V rámci čtvrtého žalobního důvodu uplatněného podpůrně žalobci Komisi vytýkají, že nesplnila povinnost uvést odůvodnění, když nad rámec vysvětlení uvedených unijním normotvůrcem v bodech 17 až 19 odůvodnění nařízení č. 1023/2013 nevysvětlila, proč žalobci nebyli považováni za osoby nesoucí nejvyšší odpovědnost a mohou být napříště povýšeni do platové třídy AST 10 pouze na základě postupu pro jmenování podle článku 4 a čl. 29 odst. 1 služebního řádu.

117 Komise, podporovaná Parlamentem a Radou, navrhuje, aby byl tento žalobní důvod zamítnut jako neopodstatněný.

118 V tomto ohledu je třeba připomenout, že povinnost uvést odůvodnění stanovená v čl. 25 druhém pododstavci služebního řádu, který pouze přebírá všeobecnou povinnost zakotvenou v článku 296 SFEU, má za cíl jednak poskytnout dotyčné osobě dostatečné informace pro zjištění, zda je akt

opodstatněný, nebo zda je případně stížen vadou, která umožňuje napadnout jeho platnost před unijním soudem, a jednak umožnit unijnímu soudu přezkoumat legalitu tohoto aktu. Z toho plyne, že odůvodnění musí být v zásadě sděleno dotčené osobě ve stejném okamžiku jako rozhodnutí, které nepříznivě zasahuje do jejího právního postavení, a že chybějící odůvodnění nemůže být zhojeno skutečností, že se dotčená osoba dozví důvody rozhodnutí v průběhu řízení před unijním soudem (rozsudky ze dne 26. listopadu 1981, *Michel v. Parlament*, 195/80, EU:C:1981:284, bod 22, a ze dne 28. února 2008, *Neirinck v. Komise*, C-17/07 P, EU:C:2008:134, bod 50).

- 119 Tyto zásady však musí být prováděny s ohledem na evolutivní povahu postupu před zahájením soudního řízení, podle níž administrativní stížnost a její výslovné nebo implicitní zamítnutí tvoří nedílnou součást komplexního řízení, přičemž vyhotovení aktu, který stanoví konečné stanovisko orgánu, je uzavřeno teprve tím, že OJ odpoví na stížnost (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 21. května 2014, *Mocová v. Komise*, T-347/12 P, EU:T:2014:268, body 33, 34 a 45).
- 120 V této souvislosti Tribunál připomněl, že doplnění odůvodnění ve fázi rozhodnutí o zamítnutí stížnosti je v souladu s účelem čl. 90 odst. 2 služebního řádu, podle kterého musí být rozhodnutí o stížnosti odůvodněno. Toto ustanovení totiž nezbytně předpokládá, že orgán oprávněný rozhodnout o stížnosti není vázán pouhým odůvodněním rozhodnutí, které je předmětem stížnosti, jež může být popřípadě nedostatečné, či dokonce neexistující v případě implicitního rozhodnutí o zamítnutí (rozsudky ze dne 7. července 2011, *Longinidis v. Cedefop*, T-283/08 P, EU:T:2011:338, bod 72, a ze dne 21. května 2014, *Mocová v. Komise*, T-347/12 P, EU:T:2014:268, bod 35).
- 121 V projednávaném případě neobsahovala napadená rozhodnutí zvláštní odůvodnění OJ. Ten se totiž omezil především na provedení ustanovení služebního řádu, která nově vstoupila v platnost dne 1. ledna 2014 a která v případě žalobců stanoví jejich zařazení na přechodná pracovní místa druhu „asistent v přechodném období“, což bylo provedeno tím, že s účinností od tohoto data došlo ke změně jejich osobních složek vedených v systému SysPer 2.
- 122 Avšak v reakci na stížnosti žalobců OJ vysvětlil, že svým jednáním prováděl ustanovení služebního řádu, o nichž rozhodl unijní normotvůrce, aniž měl v tomto ohledu posuzovací pravomoc, a poskytl žalobcům podrobné vysvětlení problematiky a způsobů provádění reformy služebního řádu, která vstoupila v platnost v roce 2014. Přitom takové vysvětlení ze strany OJ je dostačující s ohledem na jeho povinnost uvést odůvodnění, která je stanovena v čl. 25 druhém pododstavci služebního řádu a kterou má jakožto autor napadených rozhodnutí přijatých v rámci přesně stanovené pravomoci.
- 123 Pakliže žalobci chtějí v rámci tohoto žalobního důvodu unijnímu normotvůrci vytýkat, že porušil povinnost uvést odůvodnění, kterou má na základě článku 296 SFEU, bylo již ve specifickém kontextu bodů 17 až 19 odůvodnění nařízení č. 1023/2013 rozhodnuto, že odůvodnění změn článku 45, jakož i příloh I a XIII nového služebního řádu, které se týkají struktury služebního postupu zaměstnanců, jasně a jednoznačně odráží úvahy Parlamentu a Rady a umožňuje žalobcům, aby se seznámili s důvody, které vedly k přijetí opatření, a Tribunálu, aby provedl přezkum (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 15. září 2016, *U4U a další v. Parlament a Rada*, T-17/14, nezveřejněný, EU:T:2016:489, body 182 a 183).
- 124 Mimoto z nového služebního rámce jasně vyplývá, že pouze pokud se OJ rozhodne v závislosti na svých potřebách vytvořit pracovní místa „hlavní asistent“ nebo obsadit pracovní místa tohoto druhu, budou moci úředníci v platové třídě AST 9 na základě článku 4 a článku 29 služebního řádu projevit zájem o pracovní místo tohoto druhu a být případně vybráni OJ k obsazení tohoto pracovního místa s povýšením do platové třídy AST 10.
- 125 Z předcházejících úvah vyplývá, že čtvrtý žalobní důvod je třeba zamítnout. Žalobu je tudíž třeba zamítnout jako celek.

K nákladům řízení

- 126 Podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to druhý účastník řízení požadoval.
- 127 Vzhledem k tomu, že Komise požadovala náhradu nákladů řízení a žalobci neměli ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedeným uložit náhradu nákladů řízení.
- 128 Podle čl. 138 odst. 1 jednacího řádu orgány, které vstoupily do řízení jako vedlejší účastníci, nesou vlastní náklady řízení.
- 129 Parlament a Rada tedy ponesou vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (první senát)

rozhodl takto:

- 1) Žaloba se zamítá.**
- 2) GQ a dalším úředníkům Evropské komise, jejichž jména jsou uvedena v příloze, se ukládá náhrada nákladů řízení.**
- 3) Evropský parlament a Rada Evropské unie ponesou vlastní náklady řízení.**

Pelikánová

Nihoul

Svenningsen

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 14. prosince 2018.

Vedoucí soudní kanceláře
E. Coulon

Předsedkyně